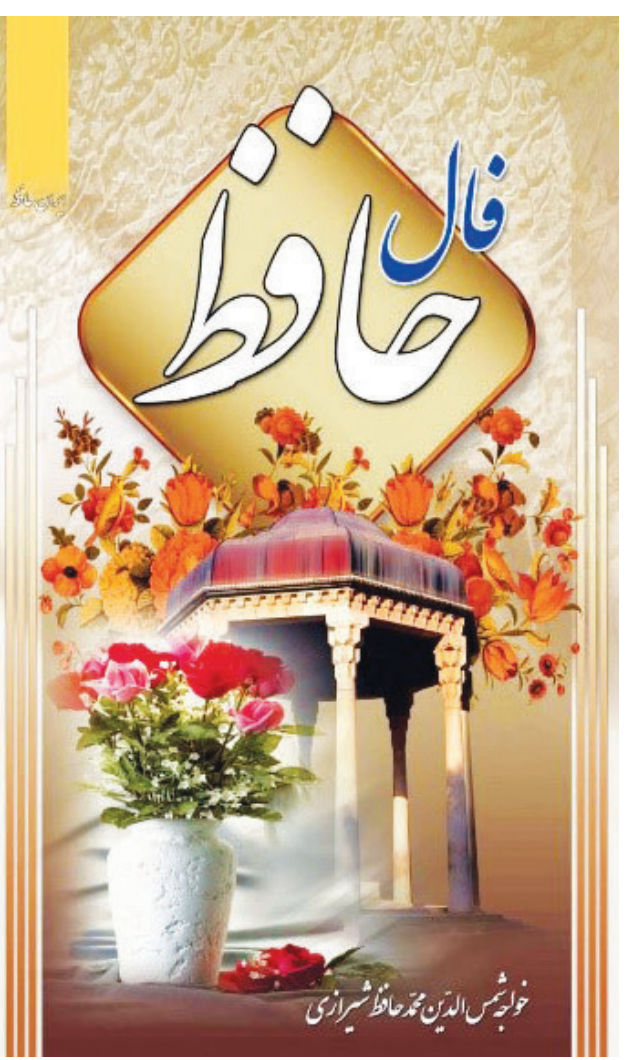

امروز شما

فروردین مهر

تحوالاتی در زندگی عاطفیت ایجاد می شود که باب میل تو نیست. گرچه سخت خواهد بود اما تو می توانی خودت را با شرایط تازه هماهنگ سازی.

اردیبهشت آبان

انتخاب کنی. بین بودن یا نبودن زندگی پرهیجان و زندگی مرفه با عشق و یا زندگی در رفاه این تنها راهی است که به شما می آموزد که باید نرمش داشته باشید و یا خشونت و همه اینها بسته به انتخاب شماست.

خرداد آذر

باید بتوانی حرفت را رک و روراست بزنی. شرایط طوری است که می توانی یک موفقیت خوب را به چنگ آوری. به شرط آنکه جسارت و سرعت کافی داشته باشی و زودتر از رقیبان وارد عمل شوی.

پس از یک دوره ناراحتی و تنهایی، باید اجازه بدهی تا او با تو صحبت کند و عقاید و حرفهایش را آزادانه به تو بگوید تا بتوانی بغمی چه خواستهها و نیازهای دارد.

تیر دی

کوتاه آمدن همیشه به معنای شکست یا شیمانی نیست. گاه برای یک هدف بزرگتر، از یک موضوع پیش پا افتاده صرف نظر می کنیم و این عین خردمندی و عقلانیت است.

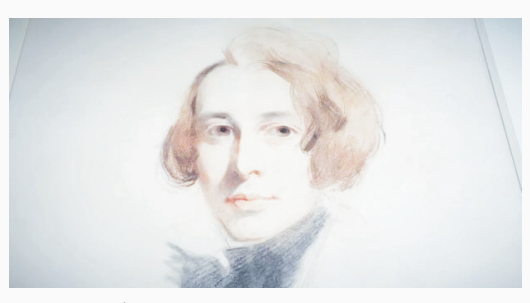
مرداد بهمن

چند نفر همزمان فکر تو را به خودشان مشغول کرده اند و این مسئله قدرت تصمیم گیری را از تو سلب کرده است. باید بدون در نظر گرفتن احساسات و با منطق، از بین آنها یکی را انتخاب کنی.

شهریور اسفند

امروز شانس با تو خواهد بود اما آیا تو هم با آن همراهی؟ گاهی اوقات خوشبختی در خانه ای را می زند و چون جوابی نمی شنود، به ناچار آنجا را ترک می کند. پس حواست را جمع کن و از موقعیت بدست آمده استفاده کن.

خانم هاویشام واقعی چه کسی است؟

نوه چارلز دیکنز تأیید کرده است که پدر بزرگش خانم هاویشام واقعی را می شناخته و دوستش بوده است! به گزارش ایسنا، روزنامه اعتماد نوشت: «فرض کنید یک ازدواج ناموفق داشته‌اید و دوست نویسنده شما، داستان آن را در یک اثر ادبی کلاسیک برای همیشه ماندگار کند. این درست کاری است که چارلز دیکنز با ماجرای ازدواج ناموفق خانم دیک کرد؛ خانم هاویشام در آرزوهای بزرگ. احتمالاً خانم هاویشام، شخصیت شرور پژمرده و خشمگین رمان آرزوهای بزرگ چارلز دیکنز را به خاطر می آورید. یک نفر ادعا می کند - و نبیره دیکنز نیز آن را تأیید می کند - که شخصیت خانم هاویشام بر اساس یک زن واقعی ساخته شده است. خانم هاویشام که به شکلی باورنکردنی در کتاب «تقریباً چهل سال» دارد - یعنی هرگز آتقدرها که در فیلم‌های اقتباسی دیده‌ایم، پیر نبوده است - زنی است ثروتمند که در عمارت ویرانه مانند خود، همراه استلا زندگی می کند. خانم هاویشام به خاطر شکست عشقی اش در جوانی، دچار فروپاشی عصبی شده و لباس کهنه عروسی به تن، در عمارتی قدیمی زندگی می کند که ساعت‌ها در آن از حرکت ایستاده‌اند، نور آفتاب به اتاق‌هایش راهی ندارند و کیک خورده نشده و بساط عروسی، یادآور هر روزه اتفاق تلخی است که برای او افتاده است. خانم هاویشام که جنونش او را به هیولایی انتقامجو تبدیل کرده، در شرح فرسودگی‌اش در همان حوالی ۴۰ سالگی، تصویری کاریکاتورگونه در کتاب دارد: پیپ او را مجسمه اسکلتی مومی‌ای توصیف می کند که وقتی متوجه نگاهش می‌شود، دوست دارد فریاد بزند.

اما ماجرای شخصیت حقیقی که دیکنز سرنوشت خانم هاویشام را از زندگی او وام گرفته بود، چیست؟ آن کارت‌ترایت مالک کلبه‌ای در جزیره وایت، به کتابچه‌ای برمی‌خورد که در آن، به همراهان شام چارلز دیکنز اشاره شده بود. دیکنز که اغلب به این جزیره می‌آمد، مرتباً با مارگارت دیک شام می‌خورد؛ زنی که بعد از ازدواج ناموفقش، خود را از اجتماع جدا کرد و کنج عزلت گزید. شخصیت منفی رمان آرزوهای بزرگ، در سال ۱۸۶۱ به

«نقالی» هنری که با تاروپود تاریخ جامعه ایران گره خورده است

جهان ادبیات معرفی شد و در طول سالیان، ستارگانی از جمله هلنا بونام کارتر، جوان هیکسون، فلورنس ریو، مارتینا هانت، مارگارت لیتون، پائولا ویلکاکس و آن بنکرافت او را روی پرده سینما یا روی صحنه تئاتر زنده کرده‌اند. حالا می‌دانیم که خانم هاویشام، احتمالاً تصویری از زنی ساکن جزیره و از معاشران نویسنده بوده است که تصمیم گرفته بود زندگی خود را از دیگران جدا کند. در سال ۱۸۶۰، یک سال قبل از انتشار رمان آرزوهای بزرگ، نامزد خانم دیک، او را در مراسم ازدواج قائل گذاشت و نکته جالب دیگر اینکه، نام همسایه خانم دیک، خانم هاویلند بود؛ ظاهراً دیکنز داستان را از خانم دیک و نام را از همسایه او گرفته‌برداری کرده است.

ایان دیکنز، نبیره چارلز دیکنز و رئیس انجمن دیکنز، به گاردین می‌گوید: «[دیکنز و دوشیزه دیک] از دوستان یکدیگر بودند و این تشابه خیلی بزرگ‌تر از آن است که فکر کنیم خلق این شخصیت تصادفی بوده است. او می‌دانست که خانم دیک قالد گذاشته شده و این یقیناً بسیار الهام‌بخش بوده است.»

این معما حل شد اما اگر یکی از دوستان ما کتابی از شکست عشقی ما بنویسد، در آن توضیح دهد که این رویداد چطور ما را ویران کرده و چقدر پیر و ترسناک به نظر می‌رسیم، بعد آن کتاب به یک اثر ادبی کلاسیک ماندگار تبدیل شود، احتمالاً خیلی خوشحال خواهیم شد. این لابد آخر و عاقبت دوستی با نویسندگان بزرگ است.»

میراث فرهنگی ناملموس، تولیدات و فرایندهای فرهنگی است که با گذشت زمان و از نسل‌های پیشین باقی مانده است؛ این موارد شکل‌هایی از فرهنگ است که به گزارش ایسنا، قابلیت ثبت و ضبط دارد اما ملموس و فیزیکی نیست. این میراث ممکن است همچنان در گروه‌های فرهنگی گوناگون زندگی مردم جریان داشته باشد که ثبت آن قطعاً از نابودی آن جلوگیری می‌کند.

اهمیت ثبت آثار ملموس یا ناملموس به صورت ملی یا در سطح جهانی در اندازه‌ای است که با برنامه‌ریزی برای هر کدام می‌توان در توسعه اقتصادی کشور نیز قدم‌های بزرگ برداشت.

یکی از آثار ناملموس ثبت شده در یونسکو «هنر نقالی» است که با تاروپود تاریخ جامعه ایرانی پیوند خورده است.

این هنر با همکاری سازمان میراث فرهنگی و گردشگری، خانه تئاتر، مرکز هنرهای نمایشی و بنیاد فردوسی در سال ۲۰۱۱ در ششمین اجلاس میراث معنوی ناملموس یونسکو به ثبت جهانی رسید.

نقالی در لغت به معنای کار و پیشه‌ای است که فرد نقال در آن کالایی را از جایی به جای دیگر می‌برد. در اصطلاح نقال افسانه‌گو و قصه‌خوانی است که داستان‌ها و واقعه‌های هیجان‌انگیز را برای مردم روایت می‌کند.

هنر داستان‌سرایی کما بیش در تمام فرهنگ‌ها وجود دارد اما چیزی که هنر نقالی و داستان‌سرایی نمایشی

پرطرفدارترین و جذاب‌ترین نقل‌ها از گذشته تا امروز به شمار می‌رفت. برخی معتقدند هنر نقالی با اپرای اروپایی قابل مقایسه است. اپرا جزو ژانر اجرایی موسیقی و تئاتر دسته‌بندی می‌شود و تشابه‌هایی در سبک قصه‌گویی با نقالی دارد. اپرا مانند نقالی از زبان موسیقی برای بیان داستان‌ها استفاده می‌کند اما سبک اجرا و تعداد اجراکنندگان آن با نقالی متفاوت است.

با اینکه این هنر در فهرست میراث جهانی یونسکو به ثبت رسیده اما امروز بسیاری از گونه‌های نقالی آوازه‌چندانی ندارد و خطر فراموشی این هنر باستانی را تهدید می‌کند.

کشف شمشیر ۲ متری در گور

باستان‌شناسان هنگام کاوش یک تپه خاکسپاری باستانی واقع در ژاپن، شمشیر آهنین عظیم‌الجثه‌ای را کشف کردند. به گزارش ایرنا به نقل از انجمنت اوریجینز، باستان‌شناسان با کاوش در یکی از تپه‌های خاکسپاری باستانی ژاپن، یک آینه برنزی عظیم‌الجثه شبیه سپر و یک شمشیر آهنین ۲.۴ متری کشف کردند. این شمشیر بزرگترین شمشیری است که تاکنون در این کشور کشف شده است.

قدمت این تپه به قرن چهارم و پنجم میلادی و به «عصر کوفون» (۳۰۰ تا ۵۳۸ میلادی) بازمی‌گردد.

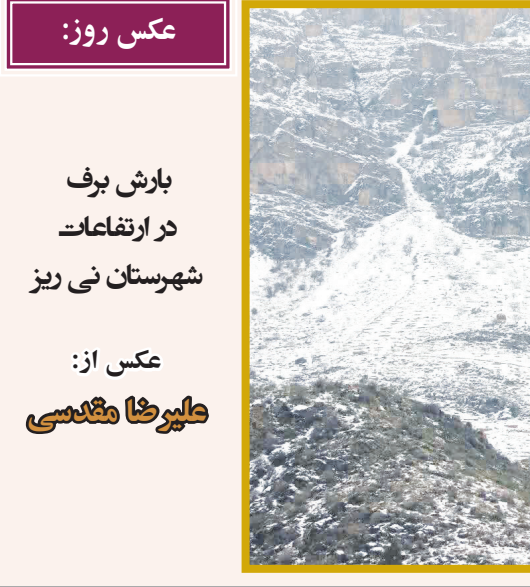
این تپه ۸۶ متر قطر و ۱۰ متر ارتفاع دارد و کاوش‌های باستان‌شناسی قبل در این مکان به کشف ابزار کشاورزی، اشیاء برنز و مسی و چندین آینه پر نقش و نگار منجر شده است.

در جریان پروژه اخیر باستان‌شناسی در این تپه نیز این شمشیر و آینه عظیم کشف شدند. به طور معمول، آینه‌های برنزی که در محوطه‌های باستان‌شناسی ژاپن کشف می‌شوند به شکل گرد ساخته شده‌اند. با این حال، آینه‌ای که در این تپه کشف شده است به شکل سپر است و ۶۴ سانتی‌متر ارتفاع و ۳۱ سانتی‌متر عرض دارد. در پشت آینه برآمدگی‌هایی با دو الگوی دایره‌ای شکل ایجاد شده است که با الگوهای روی آینه‌های دوره کوفون یکسان است.

شکایت رئیس مافیا از نویسنده ایتالیایی

یکی از تبهکاران بزرگ سیسیل از دادگاه خواسته تا دستور توقیف تمام نسخه‌های کتاب نوشته «روبرتو ساویانو» را صادر کند. به گزارش ایلنا به نقل از گاردین، «جوئیه گروایانو» که در حال گذراندن حبس ابد در زندانی با حداکثر امنیت است، هفته گذشته شکایتی علیه «روبرتو ساویانو» نویسنده کتاب‌هایی از جمله «گومورا» و «تنهایی شجاعت است» به اتهام افترا مطرح کرده است.

«گروایانو» در سندی که به دست خودش و خطاب به دادستانی ترنتو نوشته شده است، ادعا می‌کند که کتاب «تنهایی شجاعت است» (که درباره زندگی قاضی جیووانی فالکونه است که در سال

عکس روز:

بارش برف در ارتفاعات شهرستان نی ریز

عکس از: طایرضا مقدسی